

[Dræbøye]

med ordningen er at sikre lejerne mod tab. Hvis hr. Albertsen læser det aktstykke, finansudvalget har behandlet, så kan han intet sted i beskrivelsen af formålet med aktstykket finde en begrundelse for sin ordførelse her i dag, for muligheden for lejernes tab er end ikke antydnet i det pågældende aktstykke. Derfor tror jeg nok, at man må konstatere, at forvirringen er ganske på hr. Albertsens side.

Jeg skal understrege igen, hvad jeg sagde i første runde, at det radikale venstre har klargjort her i salen, hvad vi vil med denne sag: vi ønsker ændringsforslag fra boligministeren til forslag til ændring af lov om boligbyggeri, som indeholder væsentlige skridt mod omdannelse af boligselskaberne til beboerejede selskaber, og vi har for at hjælpe boligministeren sammen med andre partier i boligudvalget fremlagt udkast, som går i denne retning. Vi ønsker, det skal være helt klart for den videre behandling i folketinget, at det ikke er muligt på anden måde og på en måde, der er lige så god for staten, for det offentlige, at holde lejerne skadesløse, og det var jo noget, som hr. Albertsen var overordentlig interesseret i. Vi ønsker derudover, at der skal ske en fuld opklaring af de formelle juridiske dispositioner og af problemet omkring boligselskabernes solvens.

Jeg mener, det er klart og tydeligt, vi har præciseret forudsætningerne for vores videre arbejde med sagen.

Ingerlise Koefoed (SF):

Ja, man er jo lige ved at måtte beklage, at man kommer til at distrahere folketingets medlemmer med at vende tilbage til den sag, det egentlig drejer sig om, nemlig det aktstykke, vi har haft til behandling i finansudvalget. Det er som medlem af finansudvalget og som den, der på mit partis vegne har haft aktstykket til behandling dér, jeg gerne vil sige lidt.

Jeg føler, at det er helt meningsløst, hvad der sker her i dag. Jeg føler, det er fuldstændig meningsløst, at man har været nødt til at tage denne sag ned til behandling i folketingssalen. Jeg ved ikke, hvorfor man har gjort det, men for mig ser det ud som et skuespil, et spil for balkonen – som heldigvis for skuespillerne er fyldt med interesserede tilhørere. Så har man da fået det ud af det.

Der har været talt om, at man ikke sådan kunne tage stilling til et aktstykke, som man lige havde fået lagt på bordet i finansudvalget. Der er andre, der har sagt, at den udtalelse må tages med et gran salt. Det må den i høj grad. Denne sag har været alle bekendt i de sidste 2 måneder. Den har været behandlet i boligudvalget, den har været forhandlet af partierne – af nogle af partierne i hvert fald – med boligministeren. Der har været samtaler om denne sag i alle partigrupperne. Det aktstykke kan ikke forekomme nogen særlig nyt; det kom i ændret form frem til finansudvalget.

Der er blevet sagt, at vi ikke kan binde os til en garanti, så længe vi ikke ved, hvordan det ser ud med boligselskaberne, men der er ikke nogen, der har bedt hverken finansudvalget eller folketinget om at binde sig til nogen form for garanti, før sagen er opklaret. Jeg har indtryk af, at nogle af ordførerne i dag ikke ved det, men der har ligget en påtegning til aktstykket fra boligministeren, hvori det klart bliver sagt, at garantien ikke træder i kraft, før revisor har udtalt sig, før vi ved, om nogle selskaber er solvente eller ikke solvente. Er der noget om al den snak? Det er der nok. Men jeg vil godt sige alligevel, at jeg synes, det er lidt usmageligt, at man her i folketingssalen hele tiden går ud fra, at det, man har læst i avisen, nu også er fuldstændig rigtigt. Man plejer ikke at angribe og anklage folk, før man har beviser for, at de skal anklages. Vi har ikke været bundet til noget som helst andet end at sige: dette aktstykke kan vi tage, det træder i kraft, den dag vi har sikkerhed for, at tingene er i orden. Er de ikke i orden, tager vi igen sagen op til behandling.

Vi ønskede at få denne sag færdigbehandlet i finansudvalget forleden dag. Vi har talt med boligministeren. Vi har fået oplyst sagen, så vidt den kan oplyses for tiden. Vi har fået et vigtigt krav igennem: vi har fået lejerne forlovet noget mere med KAB end tidligere. Vi har ikke fået vores ønske om at få DAB ud. Vi ønskede sagen færdigbehandlet, fordi vi mener, at man ved at træne den skaber større uro blandt lejerne, større forvirring om sagen, og fordi vi mener, at garantien ville kunne træde i kraft langt hurtigere, hvis sagen havde været afgjort forleden dag i finansudvalget, end den kan nu, selv om det viser sig, at alting er i orden, for så ved jeg